

Scris de srstanescu pe 29 iunie 2020, 09:54

Eugen serbanescu, in fabrica de infractori

E halucinant! Voi relata in cele ce urmeaza cum fabrica doi procurori de la Directia Nationala Anticoruptie dintr-un om absolut onest, cu o existenta dovedit onorabila, un infractor. Care maine ar putea ajunge nevinovat dupa gratii. Eugen serbanescu a fost in anii '90 redactor la Romania Libera, apoi a ajuns diplomat, un om de cultura relativ cunoscut, dar si-a continuat si activitatea publicistica. Pe neasteptate, ca o lovitura de trasnet, s-a trezit pe cap cu un dosar penal. Un om cu o existenta relativ modesta, are astazi un sechestru pe bunuri in valoare de circa 10 milioane de euro. Ce s-a intamplat?

Eugen serbanescu si-a exprimat in intreaga sa cariera, incepand din 1990, idei si conceptii politice contrare celor promovate de PSD. Probabil acesta este motivul care l-a determinat in 2015 pe Victor Ponta sa trimita Corpul de Control al Primului-Ministru la Centrul National al Cinematografiei, condus in acel moment de serbanescu. Decizia a fost luata aparent din senin. Cu atat mai mult cu cat Curtea de Conturi nu sesizase nimic in neregula la CNC si nici nu fusese formulata vreo reclamatie din partea cuiva. Aceasta institutie, beneficiara a unui act normativ relativ generos, avea si are in continuare posibilitatea ca, in baza unor concursuri, sa contribuie la finantarea unor filme artistice, finantare in absenta careia in acest domeniu artistii nu ar putea supravietui. In urma acestor finantari, regizori si actori romani au obtinut in lume premii importante, cel mai semnificativ dintre acestea fiind pelicula „Eu cand vreau sa fluier, fluier”, distinsa cu prestigiosul „Urs de Argint”, la Festivalul Filmului de la Berlin. Ei bine, lui Eugen serbanescu i se imputa in prezent de catre DNA, care si-a declansat ancheta in urma „constatarilor” Corpului de Control al Primului-Ministru Victor Ponta, o suma de aproximativ 10 milioane de euro. Atentie! Nici Corpul de Control al lui Ponta, trimis pentru a opera o executie politica la CNC, si nici Directia Nationala Anticoruptie, prin ancheta efectuata in prima parte de procurorul Valina Ramona Calarasu, cea care i-a dresat un dosar politic si doctorului Sorin Oprescu, nu au descoperit vreo fraudă din care pentru Eugen serbanescu ar fi rezultat vreun folos necuvenit. Nimeni nu afirma in urma acestor investigatii, care se desfasoara incepand din 2015, ca acesta si-ar fi insusit vreun ban din banii statului. Nici vorba de asa ceva. si atunci cum de are el un dosar penal, care acum, incaput pe mana unui al doilea procuror, merge in instanta, pentru a invoca acolo o condamnare a lui serbanescu la ani grei de inchisoare? Cum risca serbanescu asa ceva, daca nu a furat niciun ban?

Mecanismul este pe cat de simplu, pe atat de ingrozitor de implacabil si de eficient in executa practic orice persoana care indeplineste o functie publica. si nu numai. Daca prejudiciul nu exista

in realitate, pentru ca filmele respective au fost efectiv finantate cu intreaga suma invocata de DNA, au fost finalizate, unele au luat premii importante si din incasarile obtinute pana la urma toate au adus bani inapoi la stat, atunci cum a fost acest prejudiciu inventat? Iata reteta. O reteta utilizata in toate cazurile de care am auzit de catre procurorii DNA. Procurorul DNA face un calcul. Dupa mintea lui. Consultandu-se sau nu cu experti ai institutiei. si din calcul rezulta un posibil prejudiciu, pe care l-ar fi adus un functionar public sau altul. Dar asta nu inseamna inca o proba. si nici macar un simulacru de proba. si atunci procurorul face pasul urmator. intocmeste o adresa, pe care o formuleaza cat se poate de ferm si pe care o inainteaza ultimativ catre seful respectivei institutii. in cazul nostru, aceasta adresa a fost inaintata doamnei Anca Mitran, care l-a inlocuit pe Eugen serbanescu, retrimis temporar in diplomatie, in functia de director CNC. Iar doamna Anca Mitran s-a conformat. La fel cum pana a urma au facut cei mai multi sefi de institutii de teama extinderii si asupra lor pentru complicitate a anchetei DNA. Ne amintim de cel mai spectaculos dosar de executie politica? Cel al lui Adrian Nastase? Adrian Nastase nu putea fi condamnat si nici ceilalti din asa numitul lot Nastase nu ar fi putut fi condamnati daca nu s-ar fi constatat un prejudiciu generat in urma dezbaterilor organizate cu mediul de afaceri. Atunci, sub presiunea formidabila a doamnei Kovesi, initial, reprezentantul institutiei vizate a rezistat. si, incercand sa dea un raspuns cinstit, a negat ca s-ar fi comis vreun prejudiciu. Instantaneu, i s-a deschis si lui un dosar penal. Iar Guvernul s-a conformat si a numit o alta persoana in respectiva pozitie. Persoana care la randul ei s-a conformat si le-a oferit procurorilor un document care confrima un prejudiciu care nu avusese loc. si astfel mai multi oameni, in frunte cu Adrian Nastase, au fost condamnati la ani grei de inchisoare. Am inchis paranteza.

Ei bine, fix in virtutea aceleiasi scheme, in baza aceluiasi mecanism, doamnei Anca Mitran i s-a smuls un document, care copia ad literam caculele facute de procurorul DNA si din care a rezultat faptul ca Eugen serbanescu, in calitate de director CNC, a prejudiciat statul roman cu circa 10 milioane de euro. Astfel incat i s-a putut deschide un dosar penal. si acum sa ne punem putin picoarele in apa si sa gandim cu capul nostru. Toate productiile cinematografice despre care este vorba au fost realizate. Fix in parametri stabiliti. Ele au fost realizate, pentru ca au fost finantate cu cei 10 milioane de euro. Ba au mai primit si premii. Ba au mai avut si incasari in urma proiectiilor realizate. O buna parte din bani intorcandu-se inapoi la stat. Singurul element de vulnerabilitate exploatat din plin de catre DNA, desi este vorba doar de o chestiune administrativa, e ca deconturile pentru aceste filme au fost facute cu intarziere. Cu alte cuvinte, artistii mai putin deprinsi cu birocratia, au intarziat si nu foarte mult, procedura de depunere la CNC a documentelor justificative. Dar intre timp, cu sau fara inundatii, a curs multa apa pe Dunare. Documentatia fusese depusa cu multa vreme inainte de a se intocmi in acest an rechizitoriul. in definitiv, au trecut cinci ani de atunci. Mai mult decat atat. Este un intreg consiliu de administratie care semneaza documentele prin care, in urma concursurilor, sunt distribuiti acesti bani. Sunt 14 semnaturi. Eugen serbanescu avea o singura semnatura din cele 14. Daca este vorba de o infractiune atat de grava, incat statul a fost pagubit de 10 milioane de euro, atunci cum de procurorul DNA nu s-a gandit ca acest munte de bani nu poate fi recuperat de la o singura persoana, care a trait modest impreuna cu familia sa dintr-o leafa de slujbas la stat? si despre care nici macar Parchetul nu afirma ca si-ar fi insusit personal vreun ban din banii publici? in acest teatru al absurdului, merg cu logica inca un pas mai departe si ma intreb de ce nu a deschis DNA 14 dosare penale, pentru a pune in final 14 sechestre pe averi, doar-doar or recupera astfel ceva din prejudiciul imaginar:

Ei bine, asa se fabrica un dosar. Ei bine, asa intra un om nevinovat in malaxorul procurorilor, care, daca gasesc si un culoar potrivit in Justitie, reusesc sa arunce nevinovati dupa gratii. Este insa ceva ce nu inteleg. Cele mai multe dosare penale contrafacute de care am auzit sunt indreptate fie impotriva unor personalitati publice, care intr-un fel sau altul participa la jocuri mediaticice sau politice, fie impotriva unor parlamentari, care trebuie demonizati, fie impotriva unor oameni de afaceri, care trebuie inlaturati in beneficiul concurentei. Rar am auzit – de fapt inca niciodata – ca o asemenea contrafacere sa fie conceputa pur si simplu impotriva unui om de cultura. Ati putea sa ma contraziceti. Ati putea sa-mi spuneti ca exsta totusi exemple. Invocand cazul cunoscutului actor Mircea Diaconu. Numai ca va contrazic la randul meu. Acesta devenise politician. si inca un politician de mare vizibilitate si relativ puternic. Ce or fi avut, Doamne, de impartit cu Eugen serbanescu?

ADRESA: <http://crct.ro/nwil>